

CHIOGGIA

El Vènto de Tramontana e l Sóle

Sentì còsa che ve cònto. Un dì fèva barufa el Vènto de Tramontana col Sóle, perché l credèva élo da èsare pì fòrte del Sóle. I gèra drìo a sbarufare, cò i à visto pasare un òmo tuto intabarà: alóra, Vènto e Sóle, ala svélta, i à deciso che sarìa stà pì fòrte chi che ghe fèva cavare per primo el tabaro al òmo.

El Vènto à tacà a supiare a fòrte, sènpre pì a fòrte, ma pì che supièva, pì l òmo se struchèva déntro¹ el tabaro. Ala fine, el Vènto à dovùo darse per vinto. El Sóle, alóra, s'è fato védare in sièlo, e un puòco ala vòlta l òmo s'è vèrto prima el tabaro e pò, adritura, el se l à cavà via. Cusì el Vènto de Tramontana se l à ciapà sui dènti.

T'è piaso la fiaba? Vuòstu che te la cònta n'altra¹ vòlta?

Nota 1 - nel testo scritto *drento, antra*.